

VRŠOVICKÝ

4/2023

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

Bratři a sestry,
právě otevíráte dubno-
vý Hlasatel, končí doba
postní, za týden máme
Velikonoce. Mají tra-
dici už od Mojžíšova
času. Mám je ráda,
podstatně raději než

Vánoce. Zatímco Vánoce slaví s křesťan-
skými věřícími tak či onak většina lidstva,
(ano často i muslimové a Židé, buddhisté
i lidé bez vyznání mají doma stromeček),
Velikonoce toto společné slavení s výjim-
kou podobnosti židovského Pesachu s
křesťanskými Velikonocemi, nemají.

Velikonoce - nejvýznamnější křesťanské
svátky nejspíš většina dnešních Čechů
prožije jenom jako dva dny volna navíc,
snad ozvláštněné nějakým odvarem lido-
vých zvyků bez valného duchovního obsa-
hu. Škoda, je to velké kulturní zchudnutí.
Vánoční příběh znají všichni, tak proč ne
ten pašijový - pesachový? Sáhnutí v těch-
to dnech po Písmu a přečíst si vyprávění,
které křesťanským svátkům velikonočním
dalo jejich smysl a uvažovat o něm, muse-
lo by se v duchovním klimatu společnos-
ti alespoň na chvíli něco změnit, (stejně
jako o vánocích).

Pašijový příběh je jedno z nejbarvitějších
dramat lidských dějin. Na scénu vystupují
všechny mocnosti světa – moc se tváří Pi-
láta, tradice a náboženský establishment v
barvách velerady, zrada s maskou Jidáše,
selhání v podobě Petra, soucit v závoji Ve-
roniky, a konečně pravda. Pravda opuště-
ná, pravda vzdorující moci v bezmocném
králi, který s trnovou korunou na hlavě
říká: „Já jsem se proto narodil, abych vy-

dal svědectví pravdě. Každý, kdo je z prav-
dy, slyší můj hlas.“

A když je na scénu povolán dav, aby byl
arbitrem spravedlnosti, tak tento hlas
pravdu překřičí a volí Barabáše. O těch,
kteří svému Mistru slibovali věrnost až za
hrob, je dříve psáno: „Tehdy ho všichni
učedníci opustili a utekli.“ A jakoby na
tom nebylo dost, ten který byl nazván
skálou, Petr, první z apoštolů, ze strachu
veřejně svého Pána třikrát zapře.

Velikonoční příběh nekončí tmou, do
tmy hrobu vstupuje světlo. „Láska je sil-
nější než smrt“ – ta věta ze starozákonní
Písne písní by mohla být závěrem i tohoto
příběhu, jimž vrcholí poselství evangelií.
Můj nejstarší syn Tomáš byl několikrát na
katolické vigilií, která o půlnoci končí ob-
rovskou vatrou. Z potmělého kostela se
vychází vstříc velikému, teplému světlu,
které pak hoří dlouho do noci až k ránu.
Ježíš, Boží Syn je tím světlem, to světlo ve
tmě svítí a tma je nepohltíla. Izajáš nám
říká: „chodíme v temnotách, ale uvidíme
velké světlo.“ Naděje, kterou nám Bůh ve
svém Synu nabízí, je jistotou, že život má
smysl. Že má smysl jít a angažovat se pro
dobro druhých. Nic proti kraslicím, zajíc-
kům a pomlázkám, ale pokud by zůstalo v
povědomí společnosti z bohatství Veliko-
noc jenom toto, bylo by to zoufale málo.
Stará legenda, kterou zachytil a zpracoval
klasik české poezie, praví, že na Velký Pá-
tek, když "z kůru se právě pje Krista Pána
umučení", otevírají se poklady. Tak ať se
letos otevrou i pro vás. Přeji nám krásné
a požehnané svátky velikonoční a hodně
Božího požehnání.

Iva Myslivcová

VI. neděle postní – Květná (palmarum) 2. dubna

Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Král izraelský! Hosanna na výsostech! (Matouš 21, 9)

Evangelium ke kladení ratolestí: Matouš 21, 1-11

První čtení z Písma: Izajáš 50, 4-7

Druhé čtení z Písma: Filipským 2, 5-11

Evangelium (Pašije): Matouš 26, 14-27, 66

Zelený čtvrtek – památka poslední večeře Páně 6. dubna

Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět. (Galatským 6, 14)

První čtení z Písma: Exodus 12, 1-4.11-14

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 11, 23-26

Evangelium: Jan 13, 1-15

Velký pátek – památka utrpení a smrti Páně 7. dubna

Smečka psů mě kruhem svírá, zlovolná tlupa mě obkličuje; sápour se jako lev na mé ruce a nohy, mohu si spočítat všechny své kosti. (Žalm 22, 17-20)

První čtení: Izajáš 52, 13-53, 12

Druhé čtení: Židům 4, 14-16; 5, 7-9

Evangelium (Pašije): Jan 18, 1-19, 42

Bílá sobota – vigilie Hodu Božího velikonočního 8. dubna

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Kámen, jejž zavrhlí stavitelé, stal se kamenem úhelným. (Žalm 118, 1.22-23)

První čtení z Písma: Genesis 1, 1-2, 2

Druhé čtení z Písma: Exodus 14, 1-31

Evangelium: Matouš 28, 1-10

Hod Boží velikonoční – vzkříšení Páně 9. dubna

Sotva procitnu, jsem s tebou. Svou dlaň jsi položil na mě. Nad mé chápání jsou tyto divy. Aleluja! (Žalm 139, 18.5-6)

První čtení z Písma: Skutky 10, 34-43

Druhé čtení: Koloským 3, 1-4

Evangelium: Jan 20, 1-18

Pondělí velikonoční 10. dubna

Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno. (Žalm 105, 1)

První čtení z Písma: Exodus 13, 3-9

Druhé čtení z Písma: Skutky 10, 34a.37-43

Evangelium: Matouš 28, 8-15

1. neděle po velikonocích (quasimodogeniti) 16. dubna

Jako novorozené děti Boží mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku. Aleluja! (1. Petrův 2, 2)

První čtení z Písma: Skutky 2, 14a.22-32

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 1, 3-9

Evangelium: Jan 20, 19-31

2. neděle po velikonocích (misericordias Domini) 23. dubna

Hospodinova milosrdenství je plná země. Nebesa byla učiněna Hospodinovým slovem Aleluja! (Žalm 66, 1-2)

První čtení z Písma: Skutky 2, 14a.36-41

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 1, 17-23

Evangelium: Lk 24, 13-35

III. neděle po velikonocích (Jubilate) 30. dubna

Jásej Bohu, celá země. Pějte chvály k slávě jeho jména. Jeho slávu šířte chvalozpěvem. Aleluja! (Žalm 33, 5-6)

První čtení z Písma: Skutky 2, 42-47

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 2, 19-25

Evangelium: Jan 10, 1-10

Sk 10, 34-43

Kol 3, 1-4

ev. Jn 20, 1-18

CO NOVÉHO?

Na otázku: „Co je u vás nového?“ jsem se naučil podle vzoru jednoho z mých evangelických bratrů ve víře odpovídat: „Kristus vstal z mrtvých.“ Používám tu odpověď už po léta a dosud mě nepřestalo bavit pozorovat reakce lidí na tak svéráznou odpověď. Jsem si vědom i úskalí, které s sebou taková okamžitá – kontaktní misie přináší. Často jen společenská fráze, konverzační floskule o tom, co je nového, ani neočekává, že budeme odpovídat podrobným výčtem všech novinek, které jsme zaznamenali od našeho posledního setkání, je najednou nahrazena tím nejtěžším duchovním kalibrem, který jako křesťan mám po ruce. Kristus vstal z mrtvých – žhavá novinka stará dva tisíce let! Mnoho těch odpovědí od lidí stejné víry je: „To já už přece vím, ale myslel jsem něco aktuálního, něco ze současnosti, co se u vás stalo, čím žijete.“ No, žijeme tím, nabízí se odpověď, že Kristus vstal z mrtvých, kde je smrti tvé vítězství, kde je smrti tvůj osten? To můžeme přidat, chceme-li naši odpověď ještě dozdobit některou z biblických výpovědí. Pokud na takovou konverzaci tazatel přistoupí, zpravidla se začne odvíjet zajímavá teologická diskuze, která se nám stane neočekávaným povzbuzením ve společné víře. Čas od času je dobré zrekapitulovat si v přátelském rozhovoru, jak jako křesťané žijeme z Kristova zmrtvýchvstání. Když ale protistrana není o pravdivosti toho výroku přesvědčena, respektive mu nerozumí, protože zjevně

či skrytě není téže víry, většinou jenom neurčitě přitaká a řekne něco ve smyslu: „Aha, to je zajímavé, nicméně, nejsem si tak úplně jistý.“ I tak však někdy, neděje se to však příliš často, překvapivě pokračuje konverzace na zvolené téma novinky o Kristově zmrtvýchvstání: „Opravdu? A jak o tom víte? Vy jste byl u toho?“ zaskočil mě jednou ten, na kterého jsem políčil svou velikonoční odpověď. Kdybych měl argumentovat tím, že jsem si o tom přečetl, bylo by to okamžitě podezřelé. „Prosím vás, pane, dneska se toho napíše, kdybych měl věřit všemu, co je psáno, dávno nevím, čím jsem, tak mi nevyprávějte svoje zážitky z četby,“ nejspíš takové by se mi dostalo odpovědi. Všimněme si, jak často se my křesťané k takové argumentaci opřené o svaté Písmo uchylujeme: „Bible říká, v Bibli se píše...“ Ano, v Bibli se toho říká mnoho, ale je to jazyk víry pro víru. Bible není šém, který když vložíme na správné místo, oživíme jím víru v do té doby netečném člověku, takhle jednoduše to nefunguje, a pokud někdy ano, což není dopředu zcela možné vyloučit, zpravidla to bývá velmi povrchní a nedlouho trvající vzplanutí, na konci kterého mnohé může zůstat v troskách, mám-li parafrázovat tento motiv vypůjčený z židovské legendy o moudrém rabbi Löwovi a jím stvořeném golemovi. Mají-li pro nás biblické výpovědi získat nějakou váhu, která bude mít vypovídací hodnotu i pro druhé, nestačí jenom je ocitovat a takto „zatepla“ je vmést

druhému do tváře – třeba tak, že řekneme „Kristus vstal z mrtvých“, ale skrze slovo – dia logos – vstoupit do rozhovoru, kde na jedné straně jsme my – lidé 21. století a na straně druhé naši dávní předchůdci ve víře, kteří nás svými slovy uvádějí do tajemství – mysteria víry. Nepodávají neměnné pravdy, ani nás neuvádí do historických letopisů, jak, kdy a kde se co stalo, ale zvou nás do světa své víry, ve které se přesvědčili o tom, že Ježíš je Kristem a že tento Kristus je živý, nezůstal ve smrti. Proto jsou evangelia tak různorodá, nezůstává v nich u jedné řeči, jednoho tónu hlasu, podobně i svědectví z apoštolských listů nepřináší jednotlivý pohled a ucelenou nauku o tom, kdo je Kristus. Ale pro víru nestačí jenom setrvávat v sebezbožnějších rozhovorech nad Písmem s jeho dávnými tvůrci či pozdějšími vykladači, musíme učinit osobní zkušenost, být pohnuti, být účastni, proto, abychom uvěřili, se musíme potkat s tím, o kterém Písmo hovoří, dotknout se jeho ran, nebo alespoň k nim vztáhnout svoji ruku. To je to, o čem hovoří Petr ve svém kázání o Zmrtvýchvstalém. Nejprve posluchačům zřekapituluje jeho život a smrt, dojde i na slova o zmrtvýchvstání. Když má ale váhu řečeného podpořit něčím hmatatelným, na základě čeho mají ti druzí uvěřit, že to, co je jim zvěstováno, není jenom zbožná myšlenka, řekne: MY jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. Najednou už ne slova, myšlenky, zbožné fráze, dokonce ani modlitby: „MY jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání.“ Potkali jsme se s ním, říká apoštol, v lámání chleba, pití z kalicha, byli jsme s ním. Měli jsme na něm účast. A jenom taková osobní zkušenost může dát přesvědčivost

a váhu jeho slovům, ale ani pak ještě není vyhráno, že každý, kdo si takové svědectví vyslechne – opřené o váhu osobnosti vypovídajícího, uvěří. Evangelista Jan zajímavě doplňuje, až koriguje Petrovo svědectví, když hovoří o Ježíšově vzkříšení, popisuje nejprve cestu Magdalské Marie ke hrobu. Ona, napravená hříšnice, která svými vlasy pomazala Ježíše k pohřbu, je v nedělním ránu tou první, která přichází, aby oplakávala jeho smrt a dokončila smuteční obřad. Ženy jsou v těchto věcech mnohem vnímavější a citlivější, než muži. Ti, kterým řekla o tom, že je kámen od hrobu odvalený, místo účasti a piety pořádají běžecký závod, soutěž o to, kdo bude u hrobu první. Předhánějí se, kdo dřív. Vyhraje Jan, nakoukne dovnitř, ale štafetu předá Petrovi, který vstoupí do prázdného hrobu a situaci prozkoumává. Petr všechno zmapuje a oba pak odcházejí domů bez toho, aby zdrcené Marii projevili soustrast, účast na její bolesti: typicky mužské – prou se o prvenství a odejdou probrat to domů, žena jim za pozornost nestojí. A pak, když se Marie odvrací od hrobu, znovu vstoupí do jejího života Pán – Vzkříšený Kristus. Dává se jí poznat, protože on sám chce. Její víra se rodí až na cestě od prázdného hrobu. Na stejné cestě, po které chvíli předtím šli Petr s Janem a se Vzkříšeným se nepotkali. Museli počkat, až se jim dá poznat v lámání chleba a pití z kalicha. Marie je oba předběhla, nesoutěžila o prvenství, ale projevila účast, pohnutí, a Pán se jí ukázal! Aleluja.

Kázání na Hod Boží velikonoční 12. dubna 2020 v Husově sboru ve Vršovcích v čase koronaviru, když byly kostely zavřené.

PROGRAM NA DUBEN

Květná neděle	2.4.	10 hod.	VI. neděle postní	slouží D. Frýdl
Zelený čtvrtek	6.4.	18 hod.	Velikonoční večere s hodem beránka	ve Studiu MANA
Velký pátek	7.4.	18 hod.	Čtené pašije s Eduardou Heczkovou	v horní místnosti
neděle	9.4.	10 hod.	Hod Boží velikonoční - bohoslužba vzkříšení	slouží D. Frýdl, káže O. Nováček
pátek	14.4.	10 hod.	Bohoslužba pro seniory	Vršovický zámek, káže O. Nováček
neděle	16.4.	10 hod.	Kázání o toleranci	káže D. Frýdl
čtvrtek	20.4.	18 hod.	Debata o toleranci v církvi	horní místnost
neděle	23.4.	10 hod.	Bohoslužba	slouží D. Frýdl
neděle	23.4.	11.30 hod.	Oslava jarních jubilantů	foyer Divadla MANA
pátek	28.4.	10 hod.	Bohoslužba pro seniory	Vršovický zámek, káže D. Frýdl
neděle	30.4.	10 hod.	Bohoslužba	

KONTAKT

Moskevská 34/967
 101 00 Praha 10-Vršovice
 e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
 e-mail faráře: david.frydl@gmail.com
 271724317 (Farní kancelář)
 731100059 mobil faráře

Vršovické divadlo MANA
 Centrum MANA, zapsaný spolek
 asistent produkce: Tobiáš Frýdl, tel.
 778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
 e-mail: produkce@vrsovickedivadlo.cz

KLADEME ODPOVĚDI, HLEDÁME OTÁZKY

Bývalý americký homosexuální pastor hovoří o tom, co všechno ztratil předtím, nežli v Česku našel domov, lásku a přijetí.

Don Hall vyrůstal na jihu Spojených států v chudé, konzervativní, věřící rodině. Stal se úspěšným evangelikálním kazatelem a kázal zástupům lidí po celém jihovýchodě Spojených států. Byl přitom hluboce nešťastný, protože v sobě ukrýval tajemství, o kterém věděl, že by ho zničilo, kdyby s ním vyšel na světlo - byl totiž gay. Ve svých třiceti letech se Don rozhodl změnit svůj život a přestěhovat se do Evropy, nakonec se usadil v Praze. O svých zkušenostech a o své cestě vydal knihu s názvem Klademe odpovědi, hledáme otázky.

Mluvila jsem s Donem v jeho domě v pražských Vršovicích o jeho knize, a začala jsem otázkou, kdy si poprvé uvědomil, že je gay.

Rozdíl jsem si uvědomoval už ve svých asi čtyřech letech, ale neuměl jsem to pojmenovat. Až posléze mi došlo, co je tím rozdílem – jsem gay. Bylo to pro mě těžké, protože jsem vyrůstal ve fundamentalistické křesťanské rodině hluboko na americkém jihu.

Takže jste si to uvědomil a dokázal jste to pojmenovat už jako křesťan?

Ano, dávno předtím.

Ale nikomu jste o tom neřekl?

Učili nás, že být gay znamená přijít do pekla. Každou neděli se mluvilo o pekle jako o hořící ohnivě jámě, pastoři detailně líčili, jak se vám škvaří maso z kostí a jste v agónii celou věčnost. Pro dítě to bylo něco děsivého.

Ale navzdory tomu, upřímně přiznávám, že jediné, po čem jsem od malička toužil, bylo – stát se pastorem. Ale na Jihu ty dvě věci nešly dohromady: být gay a být křesťan, a už vůbec ne pastor. Jediný způsob, jak toho docílit, bylo stát se heterosexuálem.

Zkoušel jsem terapii pro homosexuály – začalo to poradenstvím, ale to nefungovalo. Když jsem pak šel na univerzitu – byla to křesťanská univerzita -, stále jsem s tím bojoval a zoufale se snažil nebýt gayem. Potkal jsem v té době svého prvního přítele a přestěhoval se k němu. Nikdo na škole nevěděl, že jsme gayové. Bylo mi dvacet let a byl jsem bláznivě zamilovaný. V noci jsme byli spolu a přes den na univerzitě, nebo pracovali v církvi, a zoufale se snažili být heterosexuály.

Tehdy jsem udělal chybu, že jsem si promluvil s psychologem v našem univerzitním kampusu. Zavřel dveře své kanceláře a řekl: 'Podívej, vůbec o ničem jsme se spolu nebavili. Protože jestli tě okamžitě nenahlásím a nenechám tě vyloučit, tak mohu přijít o práci. Taková je pravda.' Poradil mi, že to tak dělá většina křesťanů, abych intenzivně četl Bibli, to z vás vyžene demony, a tím to pro něj skončilo.

Podstoupil jste některou z extrémnějších forem konverzní terapie pro homosexuály?

Ano. Dobrovolně jsem se přihlásil do konverzní terapie pro gaye, trvalo to skoro deset let. Konverzní terapii v podobě vymítání démonů homosexuality a psychologickému poradenství jsem se podroboval od svých 20 nebo 21 let až do svého příchodu do Česka.

Jak jste se k tomu stavěl? Jak jste si to všechno srovnal v hlavě – zůstat křesťanem a zároveň žít s vědomím, že jste gay?

Bylo to něco děsivého, obrovský tlak. Jste neustále v náboženském prostředí, máte vymytý mozek, a věříte lži, že to, čím žijete a kým jste, je zlé a nečisté, takže se nenávidíte. Tajil jsem o sobě, že jsem gay, a mezitím se moje služba na univerzitě stala poměrně úspěšnou. Bylo mi devatenáct, a už jsem kázal v televizi. Ve dvaceti ze mně byl rozhlasový evangelizátor s vlastním týdenním dvouhodinovým pořadem. Cestoval jsem a kázal v kostelích po celém jihovýchodě USA. Znamenalo to v neděli vstát, být plný energie, víry a naděje, lidi inspirovat a povzbuzovat. Ale když jste v depresi a nenávidíte to, kým jste, a v neděli musíte všem ostatním říkat, jak moc jsou milováni a přijímáni, ale sami sebe jako milované a přijímané nevidíte, je to peklo.

Kolik vám bylo let, když jsi odešel z USA, a proč jste se rozhodl odejít?

Bylo mi 31 let. Spojené státy jsem opustil 31. října 2001. V roce 1999 jsem se přes internet seznámil s přáteli, kteří žili v Londýně v jedné křesťanské komunitě. Bylo to tak radikálně odlišné od všeho, co jsem zažil v USA, kde se z náboženství stal byznys, ve kterém jde jenom o čísla, o to, kolik lidí se vám podaří v neděli přivést do kostela, kolik peněz můžete získat z darů - nešlo o lidi. Nazval jsem to korporátním křesťanstvím.

V Londýně jsem našel lidi, kteří měli normální práci, skládali všechny své peníze, aby poplatili nájem, účty, a všechno ostatní, co zbylo, šlo na jídlo pro bezdomovce, na pomoc získávanou z vládních programů - a já si říkal: 'Páni! Vypadá to, že někomu opravdu pomáhají.' Navštívil jsem je v roce 1999 a v roce 2000 jsem je navštívil znovu. A když jsem se vrátil domů, šel jsem ke svému stolu – i když jsem byl pastor, pracoval jsem jako hypoteční bankéř - a když jsem přišel ke svému stolu, ležel tam štos pošty a na něm dopis z amerického úřadu sociálního zabezpečení. A v něm stálo: "Vážený pane Halle, pokud budete vydělávat stejnou částku jako loni, dostanete tolik a tolik, až půjdete v 67 letech do důchodu." To bylo pro mne důležitý moment. Bylo mi tehdy třicet a říkal jsem si: To není možné, že budu ještě 37 let dělat to samé.

A tak jsem si udělal plán - tvrdě jsem pracoval, šetřil jsem každý pěták, seškrtal všechny výdaje, a jakmile jsem splatil poslední studentskou půjčku, koupil jsem si letenku do Londýna, šel jsem k počítači, napsal výpověď - a dostal jsem výpověď.

Přijít do Londýna bylo těžké. Protože když pracujete s bezdomovci, tak jen velmi malému procentu z nich účinně pomůžete. Pracovat s nimi čtyři nebo pět měsíců v kuse je něco jiného, než je jenom občas navštívit.

Všechno ve mně říkalo: 'Takhle by to být nemělo. A všechno, čemu jsem kdy věřil, se zhroutilo. Uvědomil jsem si, že jsem celý život nikdy nepokládal otázky, ale dával odpovědi. Až teď mi došlo, že ty moje odpovědi nefungují. Nedlouho poté jsem se přestěhoval do Prahy.

pokračování příště

Rok 1932

11. dne měsíce března slavila naše církev 60. výročí narození patriarchy Dra. Gustava Adolfa Procházky. Blahopřejné archy k podpisu byly vyloženy ve Farní kanceláři.

Počátkem března počala firma Josef Melzer se stavbou varhan dle předem sjednaných dispozic za osobního dozoru pana továrníka. Varhany jsou pneumatické na elektrický pohon, mají dva manuály, 16 rejstříků, 17 spojek a do oblouku zřízený pedál dva a půl oktávy. Mimo hotové rejstříky je místo ještě pro doplnění několika dalšími (jazýčkovými píšťalami), které zatím byly vynechány z důvodu úsporných. Náklad na celé varhany i s montáží činil 55. 000 Kč.

Z jara dokončena byla sadová i uliční úprava kolem sboru.

Hospodářská krize procházející po několik let světem provázená katastrofální nezaměstnaností, vyvrcholila v tomto roce a její důsledky dotkly se neblaze i naší církve a náboženských obcí. Proto vypsal Ústřední rada "Vnitřní půjčku" s nejmenším úpisem po 250 Kč buď na úrok nebo bezúročně. Výsledek upisování v naší náboženské obci byl slabý, neboť obec sama těžce zápasí se svými starostmi, jak uplatit úroky a úmor z dluhu, jenž dostoupil výše 7. 700 000 Kč.

Ještě počátkem roku bylo dokončeno zavedení ústředního topení, jež provedla firma Ing. Otto Zelenka ve Vršovcích. Ústřední topení bylo zavedeno jak ve sboru, tak v Jiráskově divadle a v divadle loutkovém.

Na Květnou neděli dne 20. března zazvučely poprvé naše varhany na Pašijích. Aby netr-pěly varhany vlhkem, pořízen byl nad nimi větrák, který vyústuje do věže.

Dlouhotrvající snaha o získání definitivních úvěrů byla v tomto roce konečně vyřešena a hypotekární dluhy jeví se takto:

Účet firmy Václav Nekvasil za práce při stavbě Husova sboru ve Vršovcích.

A.	Obytné křídlo.	
I.	práce zemní	18. 222, 45
II.	práce zednická	260. 323,49
III.	práce tesařská	31. 1618, 97
IV.	práce kamenická	9. 932,32
V.	práce asfaltéřská	15. 7 02,93
VI.	práce železobetonářská	75.7 44, 47
VII.	práce klempířská	48.838, 71
VIII.	Dodávka železa	3. 055, 50
IX.	práce truhlářská	40. 914, 72
X.	práce zámečnická	28.9 56, 53
XI.	práce natěračská	15. 101,33
XII.	práce sklenářská	12. 107, 94

KRONIKA HUSOVA SBORU XIV.

XIII.	práce kamnářská	15. 359
XIV.	práce elektrotechnická	9. 639, 59
XV.	práce instalatérská	46. 144,28
XVI.	práce malířská	7. 233,84
XVII.	práce parketářská	24. 313
XVIII.	práce čalounická	1.598
XIX.	práce dlaždicová	8. 266, 87
XX.	mimo rozpočet	2. 029,50
Celkem:		675. 103,45

I.	Penzijní ústav čsl. založen v Praze	1. 700 Kč,
II.	Zemská banka v Praze	950. 333,33 Kč,
III.	Firma Václav Nekvasil v Praze	350. 000 Kč.

Úroková služba ročník s 2% úmorem činí:

Penzijnímu ústavu	136. 000 Kč,
Zemské bance	85. 000 Kč

Třetí hypotéka, schválená diecézní radou jest nejdéle splatna po úplném vyrovnání I. a II. hypotéky a úročí se teprve od 1. ledna 1936, při neplacení úroků se tyto neúročí, nýbrž připisují se prostě k tíži. Eventuální přebytky náboženské obce sloužití mají k úmoru této hypotéky. Nutnost III. hypotéky vyplynula ze skutečnosti, že ze zápůjčky 1.700 000 Kč nebylo možno zcela vyrovnati pohledávku firmy Nekvasil, ježto se zmenšila o 3,5% diskont, poplatky a výlohy s opatřením půjčky spojené.

V listopadu minulého roku odsouhlasené zvýšení církevní daně na 12 Kč vyvolalo mezi mnohými příslušníky velikou nelibost. Poukazovalo se na tísnivé hospodářské poměry a sestře Knoblochové způsobilo vybírání daně mnoho trpkosti.

Dne 28. března v Pondělí velikonoční navštívil naši náboženskou obec bratr patriarcha Gustav Adolf Procházka, aby přijal od mládeže "slib věrnosti".

Neúnavný sociálně-kulturní odbor pořídil kromě několika liturgických předmětů též vhodný promítací přístroj, jehož se používá při přednáškách se světelnými obrazy. Tyto přednášky koná předseda odboru bratr katecheta Zdeněk Bártl každý úterek večer. Péči odboru pořádány byly dne 28. října a 25. prosince dvě akademie pěvecké a hudební, při nichž recitovala mládež vhodné básně. V létě pořádána byla zdařilá zahradní zábava a v prosinci po třikrát o nedělích dobročinný bazar. Všecky tyto podniky měly pěkný finanční úspěch a pomohly uplatit včas vnitřní zařízení sboru a honorář mistru Adámkovi.

Loutkové divadlo, jež má sociálně-kulturní odbor ve své správě, vede s kruhem svých věrných spolupracovníků bratr Karel Plaček. Hraje se vždy v neděli od 14. a 16. hodin.

Občanská záložna ve Vršovicích věnovala na Husův sbor 10.000 Kč.

Jiráskovo divadlo měl pro sezónu 1932-1933 ve správě a vedení pan ředitel Jan Veverka na koncesi pana Zdeňka Vávry. Hospodářským správcem divadla a celé budovy byl bratr Josef Janoušek, jenž věnoval všechn svůj volný čas tomuto nepříliš vděčnému úkolu.

Díky té první knížce už vím, že Omnipotens Deus na rozdíl od dob starozákonních, kdy se co chvíli dával s někým do řeči, je dnes málomluvný. O to pozorněji mu musím naslouchat, když se ozve. Během psaní té první knížky, kterou možná máte, jsem neustále narážel na pojmy, jež jít ly. A jelikož jsem zvědavý chlapec, snažil jsem se leccos dovědět, pochytit nějakou novou informaci, která by mě vedla dál, a protože při sporu mezi kreativisty a materialisty byla často propírána evoluce, pochopil jsem, že se znalostmi, které jsem o evoluci získal na měšťance, už dneska nevystačím. Zvláště pak, když jsem při hodinách fyziky mnohdy nedával pozor. A tak jsem se stal usilovným čtenářem knihy Miroslava Veverky *Evoluce* svým vlastním tvůrcem. Kniha má 576 stránek, je tedy výrazně tlustší, než budou ty mé obě dohromady. Začal jsem tu objemnou knihu číst velmi soustředěně, často jsem se vracel ke kapitolám, které jsem už četl, a zjistil jsem, že můj plebejský mozek dokáže pochopit z předkládaných faktů jen žalostně málo. Ale přesto jsem četl dál. Myslím, že byste neuhádli proč.

A tak tedy proč: Pochopil jsem toho žalostně málo, ale čtu dál a žasnu. Čtu dál, protože v žasnutí jsem našel zalíbení. Zkusím vám to přiblížit na podobenství: Od útlého dětství se mívám se sportem. Neznám například pravidla ledního hokeje. Víím jen, že touš je puk, a jsem hrdý na to, že jsem schopen dojít k vlastnímu úsudku, že je-li touš puk, znamená to, že puk bude nejspíš touš. Ale to je k pochopení pravidel tohoto sportu značně nedostačující. A přesto, když náhodou zavadím na obrazovce o hokejový zápas, zůstanu chvíli civět v němém úžasu. Vidím, jak ti džentlmeni na bruslích, místo aby jim na ledě ujely nohy a oni sebou sekli, jak bych to nejspíš udělal já, oni se řítí děsivou rychlostí, která mě připadá, jako že se blíží rychlosti zvuku, a při tom ještě stačí dodržovat pravidla; která nechápu, ale ve která věřím, proto že ta hra má totiž řád, a mám za to, že všechno, co má řád, musí mít i pravidla.

Můj přítel Ferdinand Havlík mě kdysi přesvědčil, že se musím s ním jít podívat na nějaký významný mezinárodní hokejový zápas. Nevím už, s kým se to zápasilo, víím jen, že naše mužstvo hrálo proti jinému mužstvu; to víím bezpečně. Hned, když jsme přišli na stadion, jsem užasl: ty čáry namalované na ledě byly barevné, což jsem vzhledem ke zkušenosti z tehdejší černobílé televize nemohl tušit.

A pak to začalo. Někdo tam občas pískal na píšťalku, občas se tam něco řešilo, ale pak se zase jelo dál, touš (puk) bouchal do bednění kolem ledu a ty rány dodávaly té podívané dramatický ráz. A já jsem ani nedýchal. Byla to úžasná podívaná. Pro mě to byl moderní balet. Byl tak úchvatný, že mi tehdy ušlo, kdo vyhrál. Což prý je u hokeje to nejpodstatnější. A stejná dobrodružství teď prožívám při opakované četbě té knihy o evoluci. Nechápu, ale o to víc žasnu. Když jsem se dočetl, že v první mikrosekundě po onom velkém třesku bylo kvarkgluonové plazma horké víc než bilion stupňů Celsia, tak jsem zíral. Sám, když jsem měl jednu 39,7 rovněž Celsia, bylo mi zle a blouznil jsem. Co by se mnou udělal bilion stupňů, to si vůbec nedokážu představit.

Jiří Suchý, pokračování příště

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovicích pracuje v současnosti v tomto složení:

Helena Zezulková (1954) - předsedkyně

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Helena Valterová (1939)

David Frýdl (1974) – farář

Miloš Měřinský (1967)

Karel Červený (1957)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 15. 3. 2023

Jednání RS bylo zahájeno promluvou a společnými modlitbami členů RS a písněmi 184 a 235. Aktuální stav hotovosti ke dni 15. 3. 2023: Banka: KB 28 186,20 Kč, MMB 11 991,21 Kč, pokladna: 55 080 Kč. V předchozím období NO obdržela finanční prostředky z monitorovací zprávy k projektu č. 58 ve výši 309.563,43 Kč. Zůstávají neobdržené finance z monitorovacích zpráv k projektu č. 46 (investiční) a č. 47 (komunitní). Z těchto finančních prostředků budou uhrazeny následné závazky.

Br. farář oznámil, že se blíží konec funkčního období stávající RS, která byla zvolena Výročním shromážděním 2. 4. 2017. Výroční shromáždění tedy musí zvolit novou RS. Přítomní členové RS vyjádřili souhlas s nominací pro další funkční období. RS dále nominuje Miroslava Exnera a Danu Vágnerovou Krausovou.

Br. farář oznámil přípravu oslav 100. výročí vzniku náboženské obce, které se bude konat na podzim 2023 formou pátečního komponovaného večera, sobotní poznávací procházky po Vršovicích a nedělní odpolední bohoslužbou za účasti hostů, termín bude upřesněn.

Firma Neobuilder zahájila údržbové práce na budově Husova sboru, interiéru a částečně vnější práce. Předpokládaný termín dokončení do začátku svátků. Za pracovníky je odpovědný pan Fedikovič, zástupce majitele firmy.

RS projednala návrh na zvýšení příspěvku na místo v kolumbáriu a schvaluje jeho zvýšení na 150 Kč na místo na rok.

RS se zabývala rozdělením položek proběhlé rekonstrukce objektu v roce 2022 pro potřeby účetní evidence. Na základě podkladů dodaných stavebním dozorem (EMC partner - Pavel Řihošek) stanovuje poměr mezi hlavní a hospodářskou činností stanoveným plošnou výměrou v m² na 53:47, kdy 53 % je hlavní činnost - církevní a 47% hospodářská činnost- necírkevní. Rozdělení ploch a jejich poměru na hlavní a vedlejší činnost RS schvaluje jako obecné pravidlo i do budoucna pro potřeby vedení účetnictví, s výjimkou sporných případů, které se budou řešit jednotlivě usnesením RS.

Dále RS na základě dodaných podkladů vyčísluje objem investičních prostředků proběhlé rekonstrukce na 3. 903 461, 21 Kč včetně DPH.

Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovicích. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Moskevská 34, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 10Kč.